

Forslag

til

Lov om ændring i lov om folkeforsikring.

(Vedrørende indførelse af folkepension, ændringer af fradragsreglerne for beregning af folkepension og invalidepension og forhøjelse af pensionernes grundbeløb).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 26. september 1956.*)

§ 1.

I lov om folkeforsikring, jfr. bekendtgørelse nr. 218 af 11. juli 1953 med senere ændringer, foretages følgende ændringer og tilføjelser:

Til § 1.

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Enhver, der således har sygeforsikret sig eller sikret sig adgang til at blive sygeforsikret, er — med den begrænsning, der følger af bestemmelserne i § 36 — samtidig forsikret mod invaliditet og berettiget til pension på grund af alder, forsåvidt han har indfødsret og er bosat her i riget eller forhyret med dansk skib. For personer under 67 år giver denne forsikring ret til invalidepension, forsåvidt den forsikredes erhvervs-evne ifølge kendelse af invalideforsikringsretten må anses for betydeligt nedsat, jfr. § 38, stk. 1, eller, forsåvidt de herfor fastsatte særlige betingelser er tilstede, til den i § 62 omhandlede ydelse. Til personer over 67 år — samt til enlige kvinder i alderen 62—67 år, der ikke oppebærer invalidepension — ydes pension på grund af alder uden undersøgelse af, hvor meget erhvervs-evnen er nedsat; denne pension benævnes folkepension. For adgangen til at erholde invalidepension erlægger forsikrede i alderen mellem 18 og 62 år en særlig præmie i forbindelse med sygeforsikringskontingentet. Adgang til folkepensionens mindstebeløb i henhold til § 39, stk. 2, er ikke betinget af, at pågældende opfylder de forannævnte vilkår med hensyn til sygeforsikring. Retten til invalide- og folkepension er iøvrigt undergivet reglerne i afsnit II.“

Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 3. Hvor særlige forhold taler derfor, kan socialministeren uanset bestemmelsen i stk. 2, 1. punktum, om optagelse i sygeforsikringen tillægge en person folkepension i henhold til § 39, stk. 1, forudsat at pågældende iøvrigt opfylder betingelserne for at oppebære folkepension.“

Stk. 3 ændres til stk. 4 og affattes således:

„Stk. 4. Når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan kommunalbestyrelsen, i København et af kommunalbestyrelsen nedsat udvalg på mindst 5 medlemmer, såfremt mindst $\frac{2}{3}$ af kommunalbestyrelsen, henholdsvis udvalget, stemmer derfor, med samtykke af det i stk. 5 nævnte udvalg — uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. punktum — undtagelsesvis tillægge en person folkepension i henhold til § 39, stk. 1, allerede fra det fyldte 60. år, forudsat at pågældende iøvrigt opfylder betingelserne for at oppebære folkepension.“

Som nyt stk. 5 indsættes:

„Stk. 5. Det udvalg, for hvilket spørgsmål om tilkendelse af folkepension i henhold til stk. 4 skal forelægges, består af direktøren for sygekassevæsenet som formand samt 2 af socialministeren udpegede medlemmer, af hvilke det ene skal være en af de til direktoratet for sygekassevæsenet knyttede lægekonsulenter, det andet skal repræsentere kommunerne. Udvalgets forretningsorden fastsættes af socialministeren, der kan bemyndige udvalget til at henvise de sager, i hvilke samtykke til at yde folkepension efter direktøren for sygekassevæse-

*) Se tillæg A. sp. 693; tillæg B. sp. 785 og 1191; folketingstidende: fremsættelsen sp. 949, 1. behandling sp. 1167, 2. behandling sp. 5256, 3. behandling sp. 5877.